

ENTREVISTA XARXAMEG PAU LÓPEZ VICENTE

Currículum escolta

Entre 1974 i 2000:

- Conec i entro a MEIGSJ fent la Foca Bàsica el 1974.
- Faig de cap de "potes tendres" (és la primera unitat de castors de MEIGSJ), cap de RiNG, cap de PiC i cap d'agrupament a l' A.E. La Salle Barceloneta.
- Fundem l'A.E. Rafel de Casanova i faig de cap d'agrupament, cap de LliD i animador de TRUC.
- Comissari del Sector 3 de Barcelona.
- Responsable de la formació bàsica de les demarcacions de Barcelona, Baix Llobregat i Maresme (un projecte d'equip conjunt de dos anys).
- Responsable de formació de caps d'agrupament. Iniciem la TROCA.
- Responsable de formació i director de l'Escola de Formació i després Responsable pedagògic general MEG (s'uneixen Branques i Formació). Inici de la Taula Pedagògica General i inici de PLASC (Pedagogia del lleure i animació sociocultural), conjuntament amb EECC.
- Responsable pedagògic general de l' MSC.

Currículum professional

Entre 1974 i 2011:

Professor d'EGB i psicòleg de centre (La Salle Barceloneta). Professor d'ESO i BATX, Orientador de centre i cap d'estudis d'ESO (La Salle Horta). Professor del CFGS de Pedagogia del lleure i animació sociocultural (Sant Ignasi).

Des de 1994:

Professor de Psicologia i Psicopedagogia, cap d'estudis de Psicopedagogia i Pedagogia, Vicedegà d'orientació i estudiants. Actualment, professor i coordinador del nou màster de formació del professorat de secundària (Facultat de Psicologia, Educació i Esport Blanquerna – Universitat Ramon Llull).

Quins van ser els reptes treballats en el moment en què participaves de l'escoltisme i el guiatge?

Em centraré en la meua etapa com a responsable pedagògic general de MEG i ho concretaré en cinc temes:

-Implantació del nou mètode. De la mà i l'herència del genial Kim Frank, seguint amb la tasca de l'Antonieta Montserrat, el Pep Massana, el Jordi Raventós i altres, continuem parlant de "dinamismes del mètode", "pedagogia del Projecte", etc. i es "normalitza" i generalitza la seva aplicació.

-Formació de caps d'agrupament (TROCA). Vista la necessitat de donar suport al lideratge dels caps d'agrupament, l'Antonieta Montserrat ens encarrega la nova formació que nosaltres bategem com a TROCA.

-Pedagogia del lleure i animació sociocultural (PLASC). Més enllà de les formacions de "monitor" i "director", aprofitant la col·laboració d'un bon grup de ex-responsables, ens enredem amb el nou repte del PLASC (diploma que signarà l'Institut Català de Noves Professions). Posteriorment, aquesta titulació serà absorbida per l'educació formal com a CFGS.

-Equip Pedagògic General. El divorci històric entre l'Equip de Branques i l'Equip de Formació, es resol amb la unificació i la creació de l'Equip Pedagògic General (EPG). El Pitus Camprubí i jo mateix en som els responsables. Per vertebrar el funcionament es crea la Taula Pedagògica General (TPG). Es treballen conjuntament tots els temes pedagògics (branques i formació) amb trobades que sempre contempen formació i mètode com a temes inseparables. Tot i així, segueixen funcionant equips específics per donar suport a les branques que considerem que més el necessiten en aquells moments, com l'equip de TRUC amb el FORTRUC i l'equip de Castors. La idea és que des de l'EPG es generi, quan calgui, equips específics de suport a una o altra branca, per un període concret. Això mateix ho pot decidir cada demarcació segons les seves necessitats. La TPG serà l'espai de trobada mensual d'intercanvi i debat on es prendran les mesures estratègiques i on es presentaran, també, els programes de Formació de Formadors de cada curs que responguin a les necessitats de les demarcacions.

-El ZOOM... va ser una experiència molt particular. Es tractava d'eixamplar horitzons i es va engregar des de la taula executiva, la taula pedagògica i el comissariat general, amb el compromís explícit de tothom. Un equip de "pensadors" de dintre i de fora, es reunien, buscaven i facilitaven documents de reflexió sobre societat, sobre el futur, sobre allò que val la pena, sobre igualtat i diversitat, sobre sostenibilitat, política, art, espiritualitat, país, educació, etc. A cada demarcació, de manera voluntària, es muntaven grups de tertúlia per trobar-se, pensar i enviar a l'equip central les seves reflexions i propostes. Cadascú al seu ritme. Com a retorn, cada dues o tres setmanes rebien nous materials per treballar: es tractava bàsicament de lectures d'autors particularment significatius. En aquestes tertúlies és on vam parlar per primer cop de canvis de paradigma, de la societat del coneixement, de la hipòtesi Gaia, dels futurs imperfectes, ... Al final de curs, tots els grups de tertúlia ens vam trobar. Érem uns 500. Tothom anava amb les neurones activades i el cor calent disposats a escoltar i a participar a les taules rodones, xerrades i debats de cloenda... amb ponents "que havien llegit"!

Penso que va ser una experiència d'enriquiment i connexió excepcionals. Es va notar en tots els àmbits.

Què t'ha aportat el teu pas per MEG i per l'escoltisme i el guiatge en general?

Jo diria que a l'escoltisme és on he/hem pensat, viscut, projectat, rigut i treballat com a cap altre lloc. Jo no puc explicar la meua vida sense fer referència a Minyons i a l'Escoltisme en general. La meua visió del món, de la vida, de la professió, de la família, ... s'ha anat construint a l'escoltisme. De fet, moltes de les meues idees, reflexions i maneres de fer com a professor a l'escola i a la universitat són molt escoltes. I en conec d'altres, a altres universitats, ... també "molt escoltes". El possibilisme, la implicació i el compromís són trets que els identifiquen.

Què creus que l'escoltisme i el guiatge aporta a la societat?

Amb poques paraules? Doncs, moltes raons per viure. Això és el que aporta. Fent front als derrotats, als decebutos, deprimits i "barrets negres" en general, els nois i noies de cau aporten un testimoni de "barret groc", de we can, de saber prendre la iniciativa, d'implicació en el grup, en la comunitat, en la societat, ... i de respecte a les idees i a les persones... Això ho puc constatar cada dia amb els meus alumnes a la Facultat.

Com veus l'escoltisme i el guiatge avui?

El veig amb dues diòptries d'hipermetropia. Des de lluny tot es veu ben clar, com quan era jove. Des de prop, tot es veu borrós i cal prendre distància per enfocar. No, no només és una metàfora. De fet no conec el dia a dia de l'Escoltisme, la vida de prop, i per això la meua visió és absolutament prudent i respectuosa. Puc dir, això sí, que el feedback que m'arriba de les meues filles compromeses com a caps em fa pensar que la cosa va molt bé... i que aquestes característiques que deia que aporta a la societat són ben constatables. També us parlaria de tot l'equip de caps del seu agrupament, que són genials, però s'enfadarien i per això callaré.

Quins creus que són els seus reptes actuals? els seus punts forts i febles?

Reptes? Actuals? Encara que soni ingenu, l'escoltisme pot donar una glopada d'oxigen a la "depressió social". Donar sentit i raons per esforçar-se, implicar-se i participar en l'entorn social concret. Treballar "amb altres", fer xarxa,... i mantenir l'orgull de ser gent de cau, com diuen els caps fora de l'agrupament.

Els punts forts són les persones compromeses: caps i responsables diversos. La seva il·lusió, la seva imprudència i creativitat emprenedora, el seu optimisme, la seva voluntat de fer bé les coses, ... I així ho demostren obrint la barraca cada dissabte,... fent excursions, campaments i mil projectes,... sense defallir! Són un testimoni de fortalesa increïble. Són els millors caps de la història.

Punts febles? Punts a millorar? Potser cal aprofitar més les energies disperses dels escoltes. No s'ha de tornar a inventar la sopa d'all repetint errors del passat. Crec que val més progressar millorant les receptes anteriors, aprendre de les espifiades i sobretot informar-se bé i valorar els encerts d'equips actuals i antics... Només es creix a partir de la ratlla del got mig ple, però cal saber veure aquesta ratlla o tot torna a començar sempre des de zero... Tot i així, em declaro fan incondicional dels "punts forts".

Continues relacionat amb l'escoltisme i el guiatge? Com?

Segueixo fent alguna col·laboració puntual ... quan em conviden i puc. Poca cosa. Penso que el meu paper no ha d'anar més enllà. Ara ja no em toca.

Aquesta entrevista ha estat realitzada per l'equip xarxameg de la Fundació Josep Sans i també ha estat publicada en la revista de MEG, el Correu núm.78 - tardor de 2011.

